

смирено Богомолене, тѣхно-то часто кръстене ся видеше като да ги отличава отъ други-тѣ присутствующи. Сѣкий, кой малко, кой много глѣда на двама-та непознаты, кои съ очи наведени на долу никакъ ся необръщать и не поглѣдватъ около си, нѣ съвсѣмъ владены въ мысль къмъ онзи подвигъ, ко-го-то ни часъ не забравятъ, тепло и чистосърдечно ся молятъ и съ вѣржъ вече чакжтъ помощь само отъ оногова, прѣдъ кого-то тѣ сега стоятъ.

Божественна-та служба ся свърши; отпущъ ся дава. Владыка-та В. придруженъ съ свѣщенницы и діаконы, най-напрѣдъ излязва, а слѣдъ него градоначалници и старѣйшини-тѣ, и ся управя кждѣ митрополіж-тж, дѣ всякж недѣля и празникъ, слѣдъ отпущъ на църквж-тж, ся събиратъ по първы-тѣ отъ града за да разглѣжджтъ нѣкои общы работы, наедно съ владыкж-тж си.

Двама-та странны, кои не бѣхж друзья, освѣнь Петръ и Василь, бѣхж намыслили друго, т. е. да можжтъ отърва Станкж чрѣчъ правителство-то, увѣрени добрѣ, че сичко що вършжтъ Татари-тѣ е противно на Царскж-тж вољж, а знажжжъ вѣчь че Татари-тѣ събрани вървятъ скупомъ на единъ кырванъ, съставенъ отъ много коля, и какъ Станка е въ силны ржцѣ. За това тѣ искажж да прикажжтъ